

Warszawa 16.11.2009

SŁUŻBA ZDROWIA POTRZEBUJE REFORM

Stworzenie publiczno-prywatnego modelu opieki zdrowotnej, systemu jego finansowania, który da pacjentowi prawo wyboru i jednocześnie bronić będzie interesu ludzi potrzebujących oraz stymulującego normalizację rynku systemu podatkowego – to najważniejsze elementy reformy systemu opieki zdrowotnej proponowanej przez Korporację „Zdrowe Zdrowie” Konfederacji Pracodawców Polskich. Jej zdaniem, by zagwarantować obywatelom konstytucyjne prawo do opieki medycznej konieczne jest natychmiastowe podjęcie gruntownej reformy całego systemu.

Solidaryzm w podziale publicznej biedy nie może być jedyną doktryną państwa w zakresie opieki zdrowotnej. Niezbędne jest podjęcie inicjatyw, które zagwarantują prawo obywatela do opieki zdrowotnej i prawo wyboru w zakresie korzystania z opieki nieodpłatnej lub odpłatnej – mówi Wiceprezydent Konfederacji Pracodawców Polskich i Przewodniczący Korporacji „Zdrowe Zdrowie”. Inicjatywy te winny brać pod uwagę starzenie się społeczeństwa i niekorzystne zmiany demograficzne zachodzące w Polsce i w Europie. Należy zadbać o to, by zmiany strukturalne systemu opieki zdrowotnej zapewniły tej grupie wiekowej odpowiedni standard, jak i dostęp do opieki medycznej gwarantujący godną starość.

Tylko współpraca z partnerami społecznymi może spowodować wyjście z pasma błędnej polityki zdrowotnej, kultywowanej w obawie przed utratą *status quo* przez kolejne rządy. Działania partnerów powinny skupić się na obszarach:

- docelowego modelu opieki zdrowotnej, w którym funkcjonują obok siebie, w ramach korzystnej dla pacjenta koabitacji, zakłady opieki zdrowotnej o publicznym i prywatnym kapitale oraz płatnik narodowy i prywatne firmy ubezpieczeń zdrowotnych.
- spójnego ze strategią opieki zdrowotnej systemu podatkowego, który stymuluje normalizację rynku, pilnuje równych zasad i promuje opiekę zdrowotną jako cel nadrzędny,
- merytorycznie spójnego, kompletnego systemu finansowania opieki zdrowotnej, dającego pacjentowi prawo wyboru a jednocześnie broniącego interesów ludzi potrzebujących.

Elementy te powinny zostać nazwane i opisane w ramach dokumentu o proponowanej roboczej nazwie Narodowe Strategiczne Ramy Zdrowia (NSRZ) będącego uszczegółowieniem w obszarze zdrowia programu Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia (NSRO). NSRZ zaakceptują kluczowi partnerzy społeczni w ramach porozumienia ponad podziałami i będzie on tworzył kierunek działań dla kolejnych rządów i parlamentów.

NSRZ winno być odpowiedzią na cel strategiczny Korporacji „Zdrowe Zdrowie” KPP w ochronie zdrowia, to jest zmianę systemu z takiego, w którym zdrowie społeczeństwa jest narzędziem państwa do realizacji celów gospodarczych i społecznych, na taki w którym zdrowie jest aksjomatycznym nadrzędnym celem samym w sobie.

Prace nad NSRZ powinny przebiegać w ramach grup roboczych z udziałem ekspertów i partnerów społecznych. Powinny także być okresowo weryfikowane w ramach konferencji uzgodnieniowych. Termin opracowania spójnego dokumentu NSRZ nie powinien być późniejszy niż 30 czerwca 2010

Konfederacja Pracodawców Polskich przypomina, że Państwo, w zgodzie z Art. 68 Konstytucji RP, nie ma obowiązku zapewnienia darmowej opieki medycznej wszystkim potrzebującym. Każdemu obywatelowi Konstytucja gwarantuje natomiast prawo do opieki medycznej. Prawo to oznacza obowiązek Państwa takiego zorganizowania systemu opieki zdrowotnej aby mógł z niego skorzystać każdy obywatel. Ustawodawca zwraca przy tym uwagę, że ci z obywateli, którzy korzystają z opieki finansowanej ze środków publicznych, mają mieć do niej równy dostęp. Natomiast tym, którzy decydują się przeznaczyć prywatne środki na opiekę zdrowotną, Państwo ma obowiązek stworzyć ramy formalne, pozwalające doskonalić warunki korzystania ze świadczeń odpłatnych.

Pomimo upływu 20 lat transformacji, wciąż brak jest regulacji promujących rozwój dobrowolnych ubezpieczeń zdrowotnych. Rozwijające się organicznie pracownicze programy zdrowotne nie uzyskują należytego wsparcia systemowego, w tym podatkowego. Rozwój infrastruktury medycznej jest powolny, dalece niewystarczający i następuje bez wymaganej koordynacji oraz długofalowych analiz epidemiologiczno-społecznych – mówi Prezydent KPP Andrzej Malinowski.

Kardynalnym błędem rządzących, to stanowiący w imię populistycznych dogmatów o darmowej opiece zdrowotnej, brak strategicznej wizji systemowego rozwoju i koabitacji opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych i prywatnych. W efekcie, mimo znaczącego wzrostu budżetu Narodowego Funduszu Zdrowia, będącego efektem niedawnego dynamicznego rozwoju gospodarczego, dochodzi do drastycznego przeciążenia systemu publicznego czego doświadczamy jako społeczeństwo w ostatnich miesiącach bieżącego roku a odczuwamy jeszcze mocniej w roku następnym.

Do dnia dzisiejszego nie zbudowano przewidzianego w Konstytucji bufora, stanowiącego przeciwwagę dla sektora publicznego, który sam nie jest w stanie ponieść koniecznych wydatków na opiekę zdrowotną. Sektor prywatnej opieki zdrowotnej, który dziś szacuje się na kolosalną kwotę ponad 20 mld zł pozostawiony jest sam sobie, do tego stopnia, że centralnej administracji nie jest znana dokładna jego wartość i charakterystyka.

Zdaniem Konfederacji Pracodawców Polskich zaległości, zaniedbania, błędne decyzje kolejnych rządów dotyczących systemu opieki zdrowotnej są ogromne:

- Wciąż nie funkcjonują kasy fiskalne. Ich wprowadzenie pozwoliłoby nie tylko zewidencjonować obrót gospodarczy, ale także znormalizować relacje pacjent-lekarz.
- Mimo stworzenia takiej możliwości na poziomie europejskiej dyrektywy VAT, nie podjęto prac nad wprowadzeniem podatku VAT w sektorze prywatnym, utrzymując społecznie szkodliwe zwolnienie z tego podatku. Nie przynosi to, ani niższej ceny usług obciążając pacjenta VAT-em od inwestycji medycznych, ani nie generuje dodatkowych wpływów do budżetu. Nie zwiększa także dostępności do usług zdrowotnych.
- Utrzymuje się stan, w którym o poziomie opieki zdrowotnej, o życiu i śmierci obywateli kraju, decyduje cena kwintala żyta a nie wielkość wypracowanych składek. Brak reformy KRUS argumentowany mylną obroną interesów 1,5 mln obywateli

ubezpieczonych z tytułu z pracy na roli skutkuje dramatem 37 mln pozostałego społeczeństwa.

- W zakresie polityki podatkowej, rezygnuje się ze sprawdzonych, także w gospodarce polskiej, ulg w podatku PIT od kosztów leczenia, promujących zdrowie obywateli z jednej strony a legalność obrotu gospodarczego z drugiej.
- Po piętnastu latach rozwoju systemu pracowniczych programów zdrowotnych forsuje się niczym nieuzasadniony pogląd, że są one ukrytą formą ubezpieczenia i doprowadza do gruntownej zmiany stanowisk izb skarbowych, traktujących to świadczenie jako przychód, co degraduje pozytywną atmosferę wokół społecznej odpowiedzialności biznesu za zdrowie swoich pracowników.
- Podejmując nieudaną próbę wprowadzenia dobrowolnych ubezpieczeń zdrowotnych, nieodpowiedzialnie i bez rzetelnej oceny faktów, forsuje się ich przywileje podatkowe i finansowe kosztem pracowniczych programów zdrowotnych, grożąc kanibalizacją jedyne go dziś ukonstytuowanego rynku świadczeń prywatnych, stanowiącego dzisiejsze rzeczywiste a nie przyszłe hipotetyczne odciążenie systemu publicznego.
- Mimo postulatów wielu środowisk pracowniczych nadania związkom zawodowym i pracownikom prawa decydowania o tym, na jakie działania socjalne chcą przeznaczyć środki funduszu na mocy ustawy zabrania się wykorzystać środki funduszu socjalnego na organizację pomocy zdrowotnej szczególnie potrzebującym.
- Tłumi się w załączku wszelką dyskusję o podziale składki zdrowotnej na leczenie publiczne i prywatne, broniąc przed jakąkolwiek formą konkurencji w ochronie zdrowia i modyfikacją systemu w sposób, który będzie promował jakość a nie własność publiczną.
- Broni się w sposób całkowicie nieuprawniony tezy, że tylko opieka zdrowotna oparta o własność publiczną może realizować misję zapewnienia zdrowia publicznego, wywodząc, że jedynym celem pasożytniczych kapitalistów jest grabież środków publicznych.
- Toleruje się ekonomicznie nieefektywne i medycznie nieuzasadnione struktury feudalne w polskim szpitalnictwie doprowadzając do sytuacji, w której lekarz ze specjalizacją nie może samodzielnie podejmować decyzji leczniczych i musi je konsultować w ramach systemu ordynatorskiego z przełożonym.
- Zaniża się medyczną rolę zawodu pielęgniarki ograniczając ustawowo możliwości jej działania, co stoi w sprzeczności ze współczesnymi poglądami i doświadczeniami krajów wysoko uprzemysłowionych.
- Nie prowadzi się kształcenia kadr medycznych z planowanym koniecznym horyzontem gospodarczym 15-25 lat.

Korporacja „Zdrowe Zdrowie” jest działającą przy Konfederacji Pracodawców Polskich organizacją, której głównym celem jest promocja zdrowia, jako fundamentalnej szansy dla gospodarki Polski a nie problemu dla budżetu państwa. Konfederacja Pracodawców Polskich jest największą i najstarszą organizacją pracodawców w Polsce. Powstała w listopadzie 1989 roku. Reprezentuje ponad 7000 firm, zatrudniających przeszło 2,5 mln pracowników. 85 proc. z nich to firmy prywatne, a 15 proc. należy do Skarbu Państwa. Konfederacja jest uznanym partnerem społecznym w Polsce i w Europie, reprezentuje stronę pracodawców w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych. Prezydentem KPP jest Andrzej Malinowski. Z inicjatywy KPP, powstało m.in. Centrum Monitoringu Legislacji – pierwsze w Polsce forum, pozwalające śledzić proces legislacyjny na każdym etapie oraz umożliwiające przedsiębiorcom wpływ na kształt i jakość stanowionego prawa (www.cml.kpp.org.pl). KPP powołało również Obserwatorium Regionalnych Rynków Pracy, w ramach którego prowadzony jest wielowymiarowy, rzetelny i systematyczny monitoring regionalnych rynków pracy w Polsce, z uwzględnieniem potrzeb i oczekiwań pracodawców (www.obserwatorium.kpp.org.pl).